

det ærede Medlem (Fraenkel), som jo elsker sit Fædreland og Fædrelandets Forsvarsevne, burde i Kraft heraf gaa med til Skolbørns Bespisning; thi det er jo dog et Faktum, at Underernæring svækker den danske Hær. Vi faar mange Beretninger om Rekrutter, der ikke tilfredsstillter de Krav, man stiller til en Rekrut. Hvis det ærede Medlem ikke vil gaa med til Skolebørns Bespisning af andre Grunde, saa lad ham gøre det ud fra sin Kærlighed til Hær og Flaade. Vi tager imod det ærede Medlem, hvorledes han end kommer, han skal være velkommen, hvis han gaar med til denne Sags Gennemførelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

L. Rasmussen (Ribe Amts 4de Valgkreds): Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Værn for Dyr.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2425.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Marott): Under den nys afsluttede Forhandling om Skolebørns Bespisning lagde jeg Mærke til nogle Ord af det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel), som gik ud paa at fremhæve, at Lovgivningsmagten altid beskæftigede sig med Love angaaende Mennesker. Det er heldigt, at vi straks kan gøre disse Ord til Skamme og gaa over til at tale om andre Skabninger.

Dette Lovforslag er, som bekendt, forelagt af 9 socialdemokratiske Folketingsmænd, og den Omstændighed, at vi har taget Dyrebeskyttelsessagen op, viser jo, at Socialdemokraterne er meget alsidige Folk, som ogsaa ønsker at drage

Omsorg for andre end Mennesker. Dyrebeskyttelsessagen har i de senere Aar været fremdraget her i Tinget adskillige Gange, og man har fra flere Sider skarpt paataalt f. Eks. Kupering af Heste, den grimme og pinefulde Lemlæstelse, hvis Resultater vi jo hver Dag kan se paa Garderne. Der har ogsaa været Løjlighed for mig til at gennemgaa nogle af de Resolutioner, som blev vedtaget paa den internationale Dyrebeskyttelseskongres i Forfjor, og hvori der findes meget Stof til Bedømmelse af denne Sag. Men jeg vil ogsaa gerne fremhæve, at Rigsdagen tidligere har beskæftiget sig med Dyrebeskyttelsessagen, saaledes allerede i 1855, da Justitsminister Simony fremsatte et Forslag til Lov om Straf for Dyrplageri. Han udtalte ved den Løjlighed, at de hidtil gældende Bestemmelser mere havde til Hensigt at straffe Indgreb i Menneskers Ejendomsret over Dyrene end just at straffe den Lidelse, der tilføjedes Dyr, og han føjede til, at da denne Forseelse i den senere Tid var tiltaget i en mærkelig Grad, fremsatte han dette Forslag, som gik ud paa at lovfæste følgende Bestemmelse: „Hvo, som gør sig skyldig i Dyrplageri, bliver, hvad enten Dyret tilhører ham selv eller andre, derfor at anse efter Forseelsens Beskaffenhed og med Hensyn til, om den er første Gang begaaet eller gentaget, med Straf af Mulkt af 2—100 Rigsdaler eller af simpelt Fængsel indtil 4 Uger eller Fængsel paa Vand og Brød indtil 3 Gange 5 Dage.“ Da denne Sag kom til Forhandling i Folketinget, foreslog Fler-tallet at slette Vand- og Brød-Straffen og i Stedet for at forhøje Mulkten til 200 Rdl. som Maksimum. Landstinget indsatte Bestemmelsen om Fængselsstraf indtil 4 Uger, og saaledes affattet blev Forslaget ophøjet til Lov. Loven blev stadfæstet den 21. Januar 1857 og overgik i alt væsentligt uforandret som Dyrplageriparagraffen i Straffeloven af 1866.

I 1899 fremsatte Justitsminister Rump et Forslag her i Tinget om Transport og Slagtning af Dyr. Anledningen hertil var et Andragende fra sydjydske Dyrslægeforening, som blev støttet af De jydsk Landbofor- eningers Delegeretmøde og De samvirkende danske Landboforeninger. Der førtes i Folketinget en lang Forhandling om denne Sag, og Talerne udtalte i Almindelighed Taknemmelighed overfor Ministeren, fordi han havde taget Sagen op. Folketings- mændene Doose, N. I. Larsen, Johannes Hage og det nuværende ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) havde Ordet. Det